

[Gade]

sterens valg, at det skal være en vigtig del af denne debat.

Jeg vil gerne sige til spørgsmålet om vetoretten, at når vi går ind i den diskussion, er det ikke, fordi vi har overtaget det synspunkt, at man skal forlade godkendelsesprincippet. Når vi går ind i den diskussion, er det faktisk, fordi vi er bekymrede for, hvordan man vil forvalte denne lov.

Miljøministeren kan ikke komme uden om, at han har givet et signal i retning af, at han ikke vil være restriktiv. Det er i hvert fald vores klare opfattelse. Jeg synes egentlig ikke, han har dementeret det med sine udtalelser i dag. Her havde miljøministeren chancen for fra talerstolen at sige, at han også er bekymret på disse områder, og at han derfor vil kigge ganske nøje efter. Det kunne være, at der var andre partier af dem, der stemmer for, der var interesserede i at tilkendegive det, og så var vi da nået et lille stykke vej.

Må jeg så sige om sommerhusspørgsmålet, at det, vi taler om i forhold til EF, er noget, udvalget ikke har fået drøftet. Jeg skal vedgå, at det er et fælles ansvar for os alle sammen, men der foreligger ikke ét bilag, der foreligger ikke ét spørgsmål og svar om forholdet mellem EF og sommerhuse.

Jeg håber, miljøministeren har ret i det, han siger. Men vi må tilstå her i dag, at vi vedtager det, uden at Folketinget har haft mulighed for at se, om det skred i definitionen af sommerhuse, vi er i gang med at lave, får betydning for vores mulighed for at fastholde sommerhusreglen. Jeg håber, at vi ikke er kommet i den situation, at det forringer vore muligheder.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er ked af, at jeg er nødt til at gentage, at når man har god mulighed for som ordfører at få ordet, skal man ikke bruge de korte bemærkninger i det overmål, der har været tilfældet flere gange i dag. Det kan ikke nytte noget, at man taler langt ud over de 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg bemærkede ministerens lidt polemiske facon. Det må være det, at han har overværet udenrigsministerens indlæg i går, der har smittet af. Jeg skal afholde mig fra at kommentere det, men derimod komme med en bemærkning

om ministerens lidt særegne måde at planlægge på.

Planlægningsloven er, hvad vi alle er enige om, et instrument til den centrale styring, men samtidig lægger den tingene ud til decentral beslutning.

I et svar til udvalget om hovedstadsregionen siger ministeren, at kun ved eventuelt manglende samordning i amter og kommuner vil der være anledning for ministeren til at bruge sine indkaldelses- og vetobeføjelser. De sidste har vi diskuteret.

Jeg skal gøre opmærksom på, at når vi siger restriktiv, så betyder det selvfølgelig, at man i amterne går videre end til de store sten, ministeren omtaler.

Men sådan er det ikke, når vi kommer til hovedstadsområdet. Der bruger ministeren hverken sine veto- eller sine indkaldelsesbeføjelser. Der laver ministeren lovgivning. Sådan er det jo. Det er meget nemmere. Jeg tror, den tidligere miljøminister gjorde opmærksom på, at man havde så mange papirer, der kom på bordet. Jeg er helt sikker på, at fru Lone Dybkjær er enig med den nuværende miljøminister i, at når det drejer sig om planlægning, kommer man bare med et lovforslag her i folketingssalen om Ørestaden. Det er den måde, ministeren ønsker at planlægge på, når problemerne ikke kan løses i en dialog mellem de involverede parter.

Det er konsekvensen, og den har allerede vist sig her i salen: Hvis man ikke kan komme igennem med nogle synspunkter i en dialog mellem parterne, ja, så kommer man med et lovforslag, der bl.a. sætter naturfredningsloven ud af kraft. Jeg siger: Ellers tak!

(Kort bemærkning).

Henning Gjellerod (S):

Miljøministeren sagde, at det var nødvendigt at have en si. Det mener vi også det er. Men det, der er afgørende, er, hvor store hullerne i sien er. Det er det, der bekymrer os.

Miljøministeren har indledt en slags korstog mod os socialdemokrater og beskylder os for marxistisk-leninistisk miljøpolitik. Jeg synes, det er groft, for ikke at sige meget groft, for hvis vi med hensyn til de lande, der har haft et marxistisk-leninistisk styre, sammenligner, hvad planlægning og miljøødelæggelser har ført til dér, med det danske samfund, hvor Socialdemokratiet jo har stået for udformningen af den